

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212223063
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4212223063.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno pred sudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD. v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, právne zastúpený: AK SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, IČO:36 853 186 proti žalovanému: v 1.rade T. S., nar. X.X.XXXX, bytom Veľké Kosihy, Hlavná 209, v 2.rade F. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Veľké Kosihy, Hlavná 220, obaja právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123 a v 3.rade S. S., nar. X.XX.XXXX, bytom Veľké Kosihy, Hlavná 209 o zaplatenie 27.281,80 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaní v 1. - 3. rade m a j ú právo na náhradu trov prvoinštancného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 27.281,80 € s príslušenstvom, keď poukázal na zmluvu o stavebnom sporení č. 25988895/7930 a úverovú zmluvu 25988895/7930, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným v 1. a 2.rade a poskytol im medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 26.223,20 €, pri úrokovej sadzbe 5,99% p.a. Žalovaní v 1. a 2.rade sa zaviazali splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami, pričom uvedená suma je splatná vždy od prvého dňa v mesiaci a považuje sa za včas splatenú, pokiaľ je pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci. Keďže žalovaní v 1. a 2.rade poskytnutý úver nesplátili, boli písomnou výzvou na túto skutočnosť žalobcom upozornení. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní v 1. a 2.rade nerešpektovali ani ďalšiu písomnú výzvu, žalobca ich požiadala dňa 6.11.2008 o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 27.281,80 €.

V žalobe ďalej uviedol, že žalovaná v 3.rade (pôvodne žalovaná v 4.rade) pristúpila k záväzku žalovaného v 1. a 2.rade ako ručiteľka, teda žalobca týmto spôsobom zabezpečil svoj záväzok.

2. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci rozsudkom sp.zn.: 15C/142/2014 - 185 zo dňa 20.6.2017, v ktorom žalobu zamietol a priznal žalovaním v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania. Voči predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie doručené súdu dňa 8.8.2017, v ktorom napadol rozsudok v celom rozsahu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP a žiadal, aby Krajský súd v Nitre v zmysle § 388 CSP tento rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn.: 8Co/300/2017 - 208 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že nárok žalobcu voči žalovaným vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú zmluvné strany uzatvorili dňa 18. 12. 2007 podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, ktorá je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka absolútnym obchodom, ktorý sa bez ohľadu na charakter účastníkov riadi ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka. Napriek povahe výlučného obchodného záväzku je však zmluva o splátkovom úvere s ohľadom na skutočnosť, že žalovaní ako jedna zo strán tejto zmluvy neboli podnikateľmi a taktiež vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola žalobcom vopred pripravená je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 a Zákon o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vzniku právnych vzťahov ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Nepochybne je totiž zmluvou typovou, uzatvorenou medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol podnikateľom a predmet konania sa týkal jeho podnikateľskej činnosti (dodávateľ) a žalovanými ako spotrebiteľmi, ktorí nemali možnosť jej predformulovaný obsah ovplyvniť a teda pri vzájomnej kontrakcii bola zjavná faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľmi. Za danej situácie tak na právne vzťahy strán konania je dôvodné použiť ustanovenie Občianskeho zákonníka a to aj pokiaľ ide o posúdenie námietky premlčania. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že odvolacia námietka žalobcu v časti, v ktorej poukazoval na dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka v danej právnej veci i pokiaľ sa jedná o aplikáciu Obchodného zákonníka v otázke premlčania, nie je dôvodná a odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje s právnymi záverom súdu prvej inštancie o potrebe aplikácie ustanovení o premlčaní podľa Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal z ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase rozhodovania, avšak odvolací súd musí v rámci svojej rozhodovacej činnosti prihliadať aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 05. februára 2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov SR dňa 27. 09. 2018 a ktorým vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Hoci ústava a zákon o ústavnom súde nemajú výslovné ustanovenia o hmotnoprávných účinkoch nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania, treba dôjsť k jednoznačnému záveru, že v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých 8Co/300/2017 účastníkov konania ex tunc. Ak sa totiž tieto účinky prejavujú ex tunc vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezu, potom a fortiori to musí tak byť vo veciach neskončených právoplatne v momente uverejnenia nálezu o nesúlade. Opačný výklad je priamym popretím princípu zachovávanía ústavnosti a zároveň neprípustným absolutizovaním princípu právnej istoty (nález Ústavného súdu SR z 20. decembra 2006 sp. zn. I. ÚS 316/06-37). Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov do súladu s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie prihliadol v konaní na námietku premlčania v zmysle ustanovenia § 5b uvedeného zákona, o ktorom Ústavný súd SR rozhodol, že je protiústavné, je potrebné jeho rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť z tohto dôvodu a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a ďalšie rozhodnutie s tým, aby súd prvej inštancie vec opätovne právne posúdil bez aplikácie ex offa námietky premlčania.

5. Súd prvej inštancie vec opätovne prejednal a vytyčil vo veci pojednávanie dňa 18.05.2020, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaných v 1. - 2. rade, nedostavila sa žalovaná v 3. rade, ktorá mala doručenie predvolania vykázané dňa 19.03.2020. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava písomných podaní a vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Nitre uviedol, že spätný účinok právnych noriem sa aplikuje v procesných právnych predpisoch a nie pri právnych predpisoch upravujúcich hmotné právo. Aplikáciu právneho predpisu spätne, ktorá skracuje premlčaciu dobu teda dobu kedy mohol veriteľ uplatniť svoju pohľadávku podkladám v rozpore z princípmi spravodlivosti a pokladám to za bezbrehú ochrany práv spotrebiteľa, ktorá je judikatúrou ústavného súdu. Peniaze boli žalovaným inkasované počas konania boli až do dnešného dňa pasívny. Právny zástupca žalovaných v rade 1. a 2. uviedol, že vznáša námietku premlčania v celom rozsahu na právnom základe, ktorý uviedol Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí a na skutkovom základe

v zmysle rozhodnutia súdu 1. inštancie č.l. 7, ktorý konštatoval, že premlčacia lehota začala plynúť 7.11.2008 a žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty a súd prvej inštancie je viazaný názormi odvolacieho súdu.

6. Súd po prednese strán a oboznámení listinných dôkazov, a to najmä: úverová zmluva č.l. 11, dodatok č. 1 k zmluve č.l. 19 až 21, ručiteľská listina č.l. 23 až 24, výpis z OR žalobcu č.l. 26 až 30, žalobné upomienky č.l. 42 až 45 a následne 48 až 49, žiadosť o okamžité splatenie úveru č.l. 50 až 53, výpisy z účtu č.l. 62 až 65, tabuľka č.l. 91 až 95, Uznesenie Krajského súdu č.l. 208, odvolanie č.l. 193, ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Na zmluvy o stavebnom sporení č. 25988895/7930 uzatvorenej na cieľovú sumu 26.223,20 € a žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril žalobca so žalovanými v 1. a 2.rade úverovú zmluvu k č.účtu 25988895/7930 a poskytol im medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 26.223,20 €, pri úrokovej sadzbe 5,99 % p.a.. Žalovaní v 1.a 2.rade sa zaviazali počas celej doby splácania medziúveru mesačne platiť splátku vo výške 0,7% z cieľovej sumy, t.j. vo výške 5.530,- Sk, ktorá podľa zmluvných dojednaní bola použitá nasledujúcim spôsobom: 0,2% z cieľovej sumy ako vklad na sporiteľský účet na dosporenie do 40% z cieľovej sumy a 0,5%, z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru. Po pridelení cieľovej sumy a transformácii medziúveru na stavebný úver sa poberateľ Úveru zaväzuje mesačne platiť splátku stavebného úveru minimálne vo výške 0,70% z cieľovej sumy, t.j. 5530,- Sk a celý úver splatiť v súlade s VOP najneskôr do 9,16 roka od pridelenia cieľovej sumy. V zmysle dodatku č 1. K úverovej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že návratnosť úveru bude zabezpečená ručením, pričom ručiteľský záväzok na seba prevzala Edita Esztergályosová (pôvodne žalovaná v 4.rade- po smrti žalovaného v 3.rade vstúpila i do jeho práv a povinností, a teda v súčasnosti žalovaná v 3.rade) a Oto Esztergályos (pôvodne žalovaný v 3.rade, po smrti jeho nástupkyňa je Edita Esztergályosová). Žalovaní poskytnutý úver začali splácať, pričom uhradili splátky dňa 28.2.2008 vo výške 5.530,- Sk, následne dňa 15.4.2008 v rovnakej výške a čiastočnú úhradu vo výške 2.000,- Sk dňa 20.8.2008. Žalovaní poskytnutý úver nesplátili, boli písomnou výzvou na túto skutočnosť žalobcom upozornení. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní . nerešpektovali ani ďalšiu písomnú výzvu, žalobca ich požiadal dňa 6.11.2008 o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 27.281,80€. Súčasne sa od uvedeného termínu zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 5% p.a. nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Premlčacia lehota na uplatnenie nároku z predmetnej pohľadávky začala žalobcovi plynúť dňa 7.11.2008 a uplynula dňa 7.11.2011. Žaloba bola doručená súdu dňa 5.11.2012. Právny zástupca na pojednávaní dňa 18.5.2020 vzniesol námietku premlčania.

8. Podľa § 101 zákona 40/1964 Zb. občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj občiansky zákonník) pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 2 občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

Podľa § 261 ods.6 písm. d Obchodného zákonníka: Touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. v platnom znení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom - práve uvedený aspekt je rozhodujúci pre materiálne posúdenie povahy spotrebiteľskej zmluvy, ktorú možno z tohto dôvodu nazvať aj zmluvou orientovanou na subjekty. Iba za predpokladu, že ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, možno hovoriť o spotrebiteľskej zmluve, keďže z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľ do právneho vzťahu vstupuje s cieľom obstaráť resp. získať tovary a služby pre svoju osobnú spotrebu alebo pre potreby svojej domácnosti a členov rodiny. Práve povaha spotrebiteľa ako zmluvnej strany a účastníka právneho vzťahu má zásadný právny význam aj pre účelové určenie obsahu a zamerania právneho vzťahu smerom k zabezpečeniu osobných potrieb. Je zrejmé, že kumulatívne musí byť splnená podmienka zmluvnej účasti tak spotrebiteľa ako i dodávateľa.

10. V danom prípade súd uvedenú úverovú zmluvu zo dňa 10.12.2007 hodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaní v 1.a 2.rade ako dlžníci vystupovali pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľia, keďže túto zmluvu uzatvárali ako fyzické osoby nekonajúce v rámci svojej podnikateľskej činnosti a uzatvárali ju s dodávateľom, t.j. stavebnou sporiteľňou (bankou), ktorá ako veriteľ uzatvárala zmluvu v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Súd je povinný zmluvu posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú a to s poukazom na ustanovenie § 879j Občianskeho zákonníka, pričom však vznik samotnej zmluvy sa musí posudzovať podľa ustanovení účinných do 31.12.2007.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným, prišlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o stavebnom sporení č. 25988895/7930, pričom žalobca dňa 6.11.2008 zosplatnil celý úver z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaných a žiadal žalovaných o vrátenie celého úveru. V zmysle uznesenia KS v Nitre 8Co/300/2017 súd vyslovil, že predmetný zmluvný vzťah sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v zákone ustanovenej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Na premlčanie súd prihliadne, len na námietku dlžníka. Právo sa mohlo prvýkrát vykonať nasledujúci deň po zosplatnení pohľadávky, tj. 7.11.2008 a pri premlčacej dobe v trvaní 3roky, ako už bolo uvedené, táto lehota uplynula dňa 7.11.2011. Žaloba bola súdu doručená dňa 5.11.2012, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Súd vzhľadom na námietku uplynutia premlčacej lehoty zo strany

právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade, vznesenej na pojednávaní dňa 18.5.2020 a v zmysle uvedených skutočností súd žalobu zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP, o náhrade trov celého (aj odvolacieho) konania, podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnej strane priznal 100 % náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.